30/03/2023

Γέροντας Σίμων: Η διαβεβαίωση του, η ανάθεση στην Παναγία, η επίσκεψή Της και το στρωμένο τραπέζι

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

- (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Θυμάμαι, ότι κάποτε, αρχές της δεκαετίας του ’80, εμφανίστηκε μια βραχνάδα έντονη και συνεχιζόμενη στη φωνή μου. Δυο γνωστοί καθηγηταί που επισκέφθηκα διέκριναν κάποιον όγκο στην αριστερή φωνητική χορδή και μου συνέστησαν άμεση επέμβασι, ει δυνατόν την επομένη, διότι, όπως μου είπαν, φοβούνταν καρκίνο.

Τρομοκρατημένη έκλεισα ραντεβού μ’ έναν σπουδαίο γιατρό στο Λονδίνο προκειμένου να εισαχθώ στο νοσοκομείο και να χειρουργηθώ εκεί.

Το πρωί της ημέρας που θα έφευγα έτρεξα στον Γέροντα να ζητήσω να με μνημονεύη στις προσευχές του. Του είπα το πρόβλημά μου κι εκείνος μ’ ένα

ανάλαφρο χαμόγελο στα χείλη με καθησύχασε.

– Μη φοβάσαι για τίποτε, παιδί μου. Όλα θα πάνε καλύτερα απ’ όσο τα περιμένεις. Εγώ θα προσευχηθώ για σενα και θα ζητήσω την μεσιτεία μιας ακαταίσχυντης Προστασίας, της Δέσποινας του κόσμου.

Και μ’ αυτά τα λόγια, ψαχούλεψε με τα χεράκια του μέσα σε μια παμπάλαιη μαύρη σχολική τσάντα πούχε δίπλα στο κρεββάτι του, γεμάτη πάντα καλούδια για τα παιδιά του πούρχονταν να πάρουν την ευλογία του κι ακούμπησε στα χέρια μου μια μικρή εικονίτσα της Παναγίας της Ξενίας, της θαυματουργικής εικόνας που λέγεται, ότι έχει άγιογραφηθήα πό τον Ευαγγελιστή Λουκά και βρίσκεται στο ομώνυμο μοναστήρι της Μητροπόλεως Δημητριάδος.

Το ίδιο απόγευμα φθάσαμε με τον άνδρα μου στο Λονδίνο. Το βράδυ είδα ένα όνειρο στο ύπνο μου: με έπισκέφθηκε μια πανύψηλη μελαχροινή όμορφη γυναίκα που μου συστήθηκε με τ’ όνομα Μαρία και με συμβούλεψε να διώξω μακρυά από την ψυχή μου κάθε έγνοια.
– Κοίταξε, μούπε γελαστή, χάρις στον πατέρα Σίμωνα, σούχω ετοιμάσει ολόκληρη τράπεζα κι’ εσύ κλαις;

Και μούδειξε με μια κίνησι του χεριού Της ένα τεράστιο τραπέζι που βρίσκονταν στο βάθος, γιορτινά στολισμένο και γεμάτο κάθε είδους φαγητά. Ξύπνησα ταραγμένη και διηγήθηκα τ’ όνειρο στον άνδρα μου.

Σε λίγη ώρα, μέσα στο ίδιο πρωινό, συναντήθηκα με τον άγγλο γιατρό. Αφού μ’ εξήτασε προσεκτικά κι εγώ εν συνεχεία του εξέθεσα την διάγνωσι των ελλήνων συναδέλφων του, κούνησε το κεφάλι και μούπε:
– Τίποτε επικίνδυνο, παιδί μου, δεν έχεις και μη φοβάσαι. Ευτυχώς που δεν δέχθηκες να σε χειρουργήσουν, διότι αυτή η ασήμαντη πάχυνσις που έχεις στη φωνητική χορδή όχι μόνο δεν είναι καρκίνος, αλλ’ είναι και τόσο μικρή ώστε, εάν σε χειρουργούσαν για να την αφαιρέσουν, το πιθανότερο είναι ότι θα κατέστρεφαν μαζί και την χορδή. Σου εγγυώμαι πως αυτή η πάχυνσις ποτέ δεν θα εξελιχθή σε καρκίνο.

Είναι εύκολο να κατανοήση κανείς την χαρά μου και τα δάκρυα ανακουφίσεως που έτρεχαν απ’ τα μάτια μου. Όχι μόνον δεν είχα τίποτε επικίνδυνο, αλλ’ αντιθέτως πιθανή εγχείρησις θα μου προξενούσε και ανεπανόρθωτη βλάβη στη φωνή μου. Πώς μπορώ να λησμονήσω τις πρεσβείες του γέροντα για μένα στην Κυρία Θεοτόκο και την άμεση επέμβασί Της; Είναι ευνόητο πως από τότε η συγκεκριμένη εικόνα της Παναγίας μας βρίσκεται πάντοτε στην τσάντα μου και την έχω μαζί μου, προστασία ακαταίσχυντη, σκέπη και καταφυγή μου, όπου κι αν βρεθώ.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Μοναχού Ζωσιμά, «Ιερομόναχος Σίμων Αρβανίτης, (1901-1988, Η ζωή και το έργο του)», τόμος α’.

(Πηγή: pemptousia.gr / Φωτογραφία: Γέροντας, π. Σίμων Αρβανίτης, Κτήτορας και Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίου Παντελεήμονα Πεντέλης (1901-1988).)